916/13

Den 7. maj 2013 blev i sag nr. 83.876:

xxxx xxxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx xx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka. Han klager over, at selskabet har afvist at yde dækning for et anmeldt ulykkestilfælde den 4/5 2009, hvor han beskadigede menisken i venstre knæ under en løbetur.

Selskabet har afvist at yde dækning med henvisning til, at den anmeldte hændelse ikke opfylder forsikringsbetingelsernes definition af et ulykkestilfælde. Selskabet gør desuden gældende, at der er indtrådt forældelse.

Af klageskemaet, der er modtaget af nævnet den 24/1 2013, fremgår bl.a.:

> "**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**
> Jeg ønsker sagen gennemgået, da jeg ikke mener, at der er forskel i betingelserne hos Alka og GF.
> GF og Codan har godkendt skaden efter lægelig bedømmelse, hvilket jeg ikke mener Alka har.
>
> **2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …**
> Min erstatning jf. forsikringsbetingelser - lige som GF."

Selskabet fastholder i brev af 1/2 2013 til nævnet afgørelsen og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "På foranledning af telefonisk henvendelse fremsendte Alka Forsikring ved brev af 9. juli 2009 skadeanmeldelse til udfyldelse. Alka Forsikring modtog den udfyldte anmeldelse den

20. juli 2009, hvori klager oplyste, at han var kommet til skade den 4. maj 2009, da han var ude at løbe. Der var angiveligt tale om en flækket menisk i venstre knæ. Kopi vedlagt.

Alka Forsikring bad ved brev af 21. juli 2009 klager om at bevare nogle spørgsmål om skadens opståen. Kopi vedlagt.

Af klagers svar - modtaget på mail den 6. august 2009 - fremgik følgende:

På spørgsmålet, hvad der skete lige før skaden opstod, svarede klager: 'Var ude at løbe - pludselig gjorde det ondt i knæet'.

På opfordringen til at beskrive, så detaljeret som muligt, hvad der skete, skrev klager: 'Jeg var ude at løbe, synes jeg havde gode ben og ville løbe lidt længere end normalt - men pludselig gjorde det ondt i knæet og jeg kunne ikke løbe mere pga smerter'.

På spørgsmålet, om der skete noget usædvanligt, uventet eller tilfældigt i forbindelse med skaden, svarede klager: 'Der skete ikke noget usædvanligt andet end en almindelig løbetur, hvor jeg hverken gled, faldt eller andet unormalt'.

På spørgsmålet om, hvad der efter klagers mening var årsag til uheldet, svarede han: 'Jeg vil tro det er sket pga overbelastning'. Kopi vedlagt.

Alka Forsikring meddelte ved brev af 11. august 2009, at skaden desværre ikke var dækket på forsikringen. Der havde ikke været tale om en pludselig hændelse, som årsag til skaden, da det at gå og løbe i sig selv ikke er en pludselig hændelse, og skaden var således ikke et ulykkestilfælde i forsikringsmæssig forstand. Kopi vedlagt.

Ved brev af 22. juni 2010 henvendte klagers fagforening sig til Alka Forsikring med anmodning om genoptagelse af sagen, da klager ikke forud for løbeturen havde haft problemer med knæet. Med brevet var kopi af lægelige oplysninger. Kopi vedlagt.

Sagen blev herefter indbragt for Fællesnævnet, som ved afgørelse af 9. december 2010 gav Alka Forsikring medhold i den trufne afgørelse. Kopi vedlagt.

Sagen er nu indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade, jfr. betingelsernes afsnit 1.1.

Der skal både være tale om en hændelse (begivenhed, tildragelse el.lign.), som årsag til skaden, og hændelsen skal være pludselig (brat, med en gang, uventet el.lign.) og i øvrigt egnet til at medføre en skade som den anmeldte.

Den sikrede har efter almindelige regler bevisbyrden for rigtigheden af det krav, der gøres gældende mod selskabet, og skal i henhold til Forsikringsaftalelovens § 22 give selskabet alle tilgængelige oplysninger om forhold, som kan være af betydning for bedømmelsen af forsikringsbegivenheden.

Ifølge klagers forklaring i anmeldelsen og den senere besvarelse af selskabets spørgsmål om hændelsen, der førte til skaden, indtrådte skaden under en løbetur, hvor klager løb lidt længere end normalt. Der skete imidlertid ikke noget specielt udover dette - klager hverken gled, faldt eller snublede eller vred i knæet. Der lå således ikke nogen speciel hændelse til

grund for klagers smerter og der skete ikke noget pludseligt i forbindelse med smerternes opståen og klager var da også selv af den overbevisning, at der mest sandsynligt var tale om en overbelastning af knæet.

Af de med klagen fremsendte lægelige akter fremgår heller ikke, at der skulle ligge en pludselig hændelse til grund for knæproblemerne, idet det også i disse alene er angivet, at der er opstået smerter i forbindelse med en løbetur.

Det er i forsikringsmæssig forstand ikke kun selve den biologiske skade, der skal være pludselig (eller kunne mærkes pludseligt), men den begivenhed, der forårsager skaden. Dagligdags handlinger som at gå, at løbe, at sætte sig ned og rejse sig op og lignende betragtes ikke i sig selv som pludselige hændelser, medmindre der sker noget afvigende. Der skal med andre ord være tale om en konstaterbar årsag til skaden.

At belaste sin krop forkert eller for meget over en periode er ikke en pludselig hændelse, selvom overbelastningen måske udmønter sig i, at smerter opstår pludseligt, da det er den hændelse, der medfører skaden, der skal være pludselig.

Den aktuelle hændelse skal desuden være egnet til at udløse en skade som den skete.

Da der ifølge klagers forklaring - både i anmeldelsen og den efterfølgende besvarelse af selskabets spørgsmål - ikke skete noget i forbindelse med smerternes opståen andet end, at klager var ud at løbe og ville løbe lidt længere end han plejede - ligger der ikke en pludselig hændelse til grund for skaden på klagers knæ, men alene overbelastning, hvilket ikke er et ulykkestilfælde i forsikringsmæssig forstand.

Vi må således fastholde den trufne afgørelse, hvorefter klagers tilskadekomst ikke opfylder betingelsernes krav for at anses for et ulykkestilfælde i forsikringsmæssig forstand og således ikke berettiger til erstatning på forsikringen.

For så vist angår klagers bemærkning om, at 2 selskaber har vurderet klagers sag ens, skal vi for god ordens skyld bemærke, at forsikringen i Codan er en behandlingsforsikring, som ikke på nogen måde kan sammenlignes med en ulykkesforsikring, da forsikringens karakter og formål (erstatningskriterierne og erstatningsudbetalingen) er væsensforskellig fra ulykkesforsikringens.

For så vidt angår ulykkesforsikringen i GF, som har anerkendt skaden og udbetalt erstatning svarende til en méngrad på 5%, skal vi med henvisning til bl.a. Ankenævnet for Forsikrings egen praksis bemærke, at andre selskabers afgørelse af en konkret sag ikke kan forpligte Alka Forsikring.

Afslutningsvis skal vi bemærke, at vi er af den opfattelse, at klagers eventuelle krav ville være forældet.

Krav i anledning af forsikringsaftalen forældes i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29 efter reglerne i Forældelsesloven.

Forældelsesfristen er 3 år og regnes for personskadekrav som hovedregel fra skadens indtræden.

Da skaden indtrådte 4. maj 2009 er klagers krav forældet 4. maj 2012.

4. 83.876

Alka Forsikring afviste klagers krav den 11. august 2009 og klager indbragte senere sagen for Fællesnævnet som traf afgørelse den 9. december 2010.

Der er således gået mere end 2 år fra Fællesnævnets afgørelse til klager indbragte sagen for Ankenævnet i januar 2013 og vi må fastholde, at klagers eventuelle krav dels ville være forældet dels fortabt grundet klagers passivitet."

Hertil bemærker klageren, at forældelsesfristen skal regnes fra den 22/6 2010, hvor han fik det sidste afslag.

Nævnet har fået forelagt de bilag, som parterne har fremlagt, herunder journal fra en ortopædkirurgisk klinik, hvoraf fremgår, at klageren henvendte sig den 30/6 2009 med smerter og hævelse i venstre knæled, som var opstået i begyndelsen af maj i forbindelse med løb. Det fremgår, at han ikke tidligere havde haft de samme knæproblemer, og han blev efterfølgende opereret for venstresidig menisklæsion.

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

"**1. HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN:**
1.1. Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade."

Nævnet udtaler:
Nævnet må efter sin gennemgang af sagen lægge til grund, at klageren pådrog sig en menisklæsion i venstre knæ, da han løb en tur.

Et sådant hændelsesforløb anses ikke som et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand, idet skaden er sket ved almindelig bevægelse. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at yde erstatning. I øvrigt finder nævnet, at et eventuelt krav ville være forældet.

5. 83.876

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson